

Præjudicielt spørgsmål

Er en bestemmelse i national lovgivning, som pålægger en nedsættelse af en erstatning i forhold til den culpøse adfærd, der blev udvist af hver af de to parter i et færdselsuheld, som fandt sted i november 2006, mellem en cykel og en personbil med lovpligtig ansvarsforsikring, selv om den af cyklisten udviste culpøse adfærd udgjorde mindre end 20 %, forenelig med fællesskabsretten?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa (Portugal) den 8. juli 2011 — João Nuno Esteves Coelho dos Santos mod TAP Portugal

(Sag C-365/11)

(2011/C 282/18)

*Processprog: portugisisk***Den forelæggende ret**

Tribunal de Pequena Instância Cível de Lisboa

Parter i hovedsagen*Sagsøger:* João Nuno Esteves Coelho dos Santos*Sagsøgt:* TAP Portugal**Præjudicielt spørgsmål**

Skal artikel 5, 6 og 7 i forordning nr. 261/2004⁽¹⁾, i lyset af Domstolens dom af 19. november 2009 (forenede sager C-402/07 og C-432/07)⁽²⁾, hvori det fastslås, at nævnte bestemmelser skal fortolkes således, at passagerer på forsinkede flyafgange kan sidestilles med passagerer på aflyste flyafgange i forhold til anvendelsen af retten til kompensation, når de som følge af en forsinket flyafgang lider et tab af tid på tre timer eller mere, fortolkes på samme måde, når et fly, som er afgået til tiden fra afgangsstedet, er blevet forsinket i tre timer og 55 minutter i en lufthavn, hvor det har foretaget en mellemlanding, før det fløj videre, fordi luftfartsselskabet af operationelle grunde har besluttet at udskifte maskinen i en situation, hvor erstatningsmaskinen allerede var i stykker før mellemlandingen, og en reparation var nødvendig, således at flyet nåede frem til bestemmelsesstedet med nævnte forsinkelse på tre timer og 55 minutter?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91

⁽²⁾ EUT C 24 af 30.1., s. 4. (EFT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Cour de cassation (Belgien) den 11. juli 2011 — Déborah Prete mod Office national de l'emploi

(Sag C-367/11)

(2011/C 282/19)

*Processprog: fransk***Den forelæggende ret**

Cour de cassation

Parter i hovedsagen*Sagsøger:* Déborah Prete*Sagsøgt:* Office national de l'emploi**Præjudicielle spørgsmål**

- 1) Er artikel 12, 17, 18 og — om nødvendigt — artikel 39 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab i den konsoliderede udgave fra Amsterdam af 2. oktober 1997 til hinder for en bestemmelse i national ret, der ligesom artikel 36, stk. 1, nr. 2), litra j), i den belgiske kongelige anordning af 25. november 1991 vedrørende arbejdsløshed underlægger retten til ventepenge for en ung unionsborger, som ikke er arbejdstager i den i traktatens artikel 39 omhandlede forstand, som har gennemført en gymnasieuddannelse i Den Europæiske Union, men ikke i en uddannelsesinstitution, der er oprettet af, får tilskud fra eller er anerkendt af et af disse fællesskaber, og som har opnået et eksamensbevis udstedt af et af fællesskaberne i Belgien, hvoraf det fremgår, at studierne er ligeværdige med et eksamensbevis, der er udstedt af en kompetent jury i et af disse fællesskaber for studier gennemført i disse belgiske uddannelsesinstitutioner, eller der giver adgang til en videregående uddannelse, den betingelse, at den unge forudgående har gennemført mindst seks års studier i en uddannelsesinstitution, der er oprettet af, får tilskud fra eller er anerkendt af et af fællesskaberne i Belgien, hvis denne betingelse er udtømmende og absolut?
- 2) I bekræftende fald, udgør de omstændigheder, at den i spørgsmål 1 beskrevne unge person, som ikke har gennemført seks års studier i en belgisk uddannelsesinstitution, bor i Belgien med sin belgiske ægtefælle og er indskrevet som arbejdssøgende ved en belgisk arbejdsformidling, forhold, der skal tages i betragtning ved vurderingen af den unges forbindelse til det belgiske arbejdsmarked henset til traktatens artikel 12, 17, 18 og i givet fald artikel 39? Under hvilke omstændigheder skal varigheden af bopælen, ægteskabet og indskrivningen som arbejdssøgende tages i betragtning?